

ÚJ NEMESSÉG

A MAGYAR IPAROSREND TÁRSADALMI LAPJA

Előfizetési díj egy évre:
Tagoknak 3.50 P
Pártoló tagoknak 7.— P
Intézményeknek 40.— P

Alapító főszerkesztő:
vitéz PINTÉR JÓZSEF

Megjelenik kéthetenként
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VII. Rottenbiller-utca 20—22. sz.
Telefon: 424—981

Szent József

A legényegyletbe tömörült iparos fiatalságnak *ötszörösen* mintaképe, égi pátronusa, védője, közbenjárója Szent József. Égi pátronusa a katolikus Egyháznak (mi legényegyletiek a katolikus egyház emelőin élünk), a papságnak (katolikus pap, mint elnöka, atya nélkül legényegylet nem alapítható), az iparoságnak és katolikus legényegyletnek. De ezenkívül ötször még égi patronusunk és mintaképünk *első programpontunknak* gyakorlati végrehajtásában: „Krisztus és én, mi ketten együtt masirozunk az örök élet útjain!”

Szent József valóban *Krisztussal együtt* csinálta a szent család egész életét és a maga életét is. A Boldogságos Szűzön kívül senki sem élt olyan közeli együttesben Vele, mint Ő. Az egész élete Krisztusért és Krisztussal végzett szolgálat volt. Ha műhelyének munkát keresett, munkát végzett, a házát javította, adójt fizette, a házi beszerzésekről gondoskodott, a gyermek Jézust járnai tanította, ha Heródes elől Egyiptomba mentette, ha ott új megélhetést teremtett számukra — ez mind Krisztusért és *Krisztussal együtt végzett* szolgálat volt.

Szent József példája mutatja tehát, hogy a gyakorlati életben mit jelent a Krisztussal való együttetés. Jelenti a szentmisében, az Oltáriszentségben végzett Krisztus-imádást, templomlátogatást, imádságot, de jelenti gyermekeim nevelését is, családom fenntartásáról való gondoskodást, magam egészségének őrzését, munkám örömmel történő eredményes végzését, felebarátaim között való szereplésemet. Krisztussal együtt masirozni akaró *szellem és szándék* életem megnyilvánulásának minden területét valóban Krisztussal való együtt masirozássá varázsolja.

Hogy szemmel, ajkkal, kézzel, munkával, imádsággal, áldozattal milyen boldogság lehetett Szent József részére minden percben Krisztust szolgálni, azt talán még elképzelni se tudjuk. De hogy ez a Krisztussal való együttése őt a földi és az égi világ legelőkelőbbjei sorába emelte, azt kétezer esztendő története bizonyítja.

Szent József példáját követő *Krisztussal való együttélésünk* saját földi s égi nagyságunk és boldogságunk biztosítéka.

Olvasható történelem vagyok

Családfáról ismételten írt cikkeink fontosságát itt is hangsúlyozzuk. Őseink végeláthatatlan sorozatában mindegyikétől egy-egy sejtet kapott az utód fogamzaskor és egy-egy sejtjét közvetítette utódjának az is. Ennek az évezredek láncolatnak szülei-től kapott egyetlen sejtéből kerültem én is a világra. Évezredek fejlődése bennem tökéletesedett ki. Ebben a kapocs sejtben élnek bennem ősszüleim. Ösember elődeimtől apámig az ősöknek rengeteg nagy történelmük volt. Sokat küzdöttek természettel, állatvilággal, embertársaikkal. Rengeteg vesződség, fáradság árán tíz meg százezer évek mulva jutottak csak a kultura egy-egy magasabb fokára. Mindennek a sok küzködésnek, törtetésnek, szenvedésnek, fejlődésnek az *eredménye, történelme mostanáig én vagyok*. Hajlamaimról, képességeimről, testi alkatomról, külsőmről olvasni lehet e történelemben.

Állítsuk be ezt a megállapításunkat az új Világképhez. Az elsüllyedt mechanisztikus, gépesített, anyagelvű világnézet jellegzetes vonása volt: a szám, a mennyiség. Az új Világképnek jellegzetes vonása: az *alak*. Az élettanban is az alak az egység: típusok, a lélektanban is az alak az egység: jellem, sőt a mennyiségtanban is alak a divat: alakmatematikáról beszélünk. Őseimnek története is tehát *alakomra* van írva, de nem a hullára, a holttestre, amiben az orvosok az embert keresték sokáig, hanem az *elő, mozgó alakra*. *Elő alakom tehát a történelem*. Szemem, arcom, kezem *mozgása* az írott betűk, amelyekből egész egyéniségem és bennem és általam évezredek történelme olvasható. Ma már a természettudományok és élettudományok minden ágazata az *elő, mozgó emberi alakot* kutatja.

Magam is figyeljem tehát saját emberi *alakomat, mozgásomat*. Tanulmányozzam és értsem. Figyelmeztetését és tanulságtételt fogadjam meg. Emberi külsőm, alakom, mozdulataim, mozgásom valóban *kulturált lény alakja, mozgása* legyenek. Évezredek ősök sok-sok vesződsége, munkája ne induljon bennem pusztulásnak, hanem további fejlődésnek, tökéletesedésnek és ezt az eleven erővel, elektromágneses feltöltéssel *kulturált alakot, mozgást* adjam át drága örökségképpen utódaimnak.

„Mennyasszonyok iskolája” a szerelemről

1. Uj Nemességben írt cikkeinkben és hetenkint szétküldött Eligazításainkban eléggé színes képet festettünk azokról a farrakalmi tünetekről, amelyek a világ egész képén láthatók: atomfizikában, élettanban, lélektanban és általában a természettudományban, a szociális életben, a filozófia felfogásában, a társadalmi életben. Forrongás, harc, átalakulás, katasztrófa, stb. Történelem tanusítja, hogy minden ilyen forrongó, lázadó, vagy katasztrófális megmozdulás a társadalomnak legfeltűnőbbben és a legkártékonyabban a *női világon* ütökzik ki. A *nő* az élet anyja, szülője, nevelője, hordozója, termőföldje. Minden rajta történő alakulás tehát áld vagy pusztít az egész emberi életben.

2. A nő, mint életesköz, természeti törvényű. a. az emberiség egész életében, mint a természetből kiemelkedő ember, élettárs, lélek, szellemiség, vonzás azonban korok szerint változnak. A pogánykor társadalmi berendezkedésében jóformán munkás állatnak tartották, de még a középkorban is vitatkoztak azon, vajjon van-e lelke a nőnek? A kereszténység a Boldogságos Szűz példája után ebből a mély helyzetből kiemelte a nőt, sőt a lovagkorban tulságosan idealizálta. Anyira idealizálta, amilyen fokot az akkori nő nem ért el, talán soha sem ér el és ezért ez a nőtisztelet természetellenességbe, álszenteskedésbe, hazugságba és unalomba fulladt. A férfi, mint egy ostoba kakas hordta fenn a taraját, a nő pedig mint álszent, ravaszkodó macska dorombolt. A nőtiszteletben, mint komoly valóság, mint idealizálási alap csak az *anyaság* maradt. Ez az *anyaság* volt az, amely a nő méltósága és felemelése volt igazában. A következő megszívlelni való gondolatokat olvassuk a nő problémáról kiváló filozófusunk: *Noszlopy László dr.: Emberismeret c. könyvében. A XIX. sz. vége és a XX. sz. eleje próbálta megtörni ezt az ideált. Rátört a női társadalomra a szabaddá tett válás folytán a házasság válsága és a nőmozgalom. A liberalizmus világszemlélete a női világnak is az ú. n. „humanumot” emlegette, vagyis: a nő nem nő elsősorban, hanem ember. Nem az anyaság lett most már az eszménykép, a női méltóság kifejezője, hanem a nő emberi mivolta. Megindult a harc és az átalakulás a nőnek ú. n. *emberi jogaiért*, társadalmi helyzetéért. Magyarul: *a nő nem nemi és gazdasági függetlenségéért*. Ez a kettő pedig még jobban lazította és megpróbált halálos csapást mérni a folytonos elválások útján a haázassági közösségre, főleg annak szentségére és elszakíthatatlan voltára. E tekintetben odajutott a világ, amit a következő tréfa szemléltetően mutat. Anna elvált férjétől, két kis gyermekét magához vette. Károly elvált feleségétől, két kis gyermekét magához vette. Anna és Károly találkoztak és úgy találták jónak, hogy összeházasodnak. A házasságból két gyermek született. Hat gyermeknek lettek boldog vagy boldogtalan szülei. A különböző fészekaljából kikerült gyermekek nőttek, perlekedtek és verekedtek. Anna egyszer kétségbeesetten rohant be férjéhez. A nyitott ajtón behallatszik a gyerekek visítása és zsvajva.*

Kezét tördelve kiált urához: „Károly, jöjj hamar, nagy baj van a gyerekek között: *a te gyerekeid és az én gyerekeim verik a mi gyermekünket!*”

3. Nézzünk a dolgok mélyére! Állapítsuk meg, hogy úgy általában, férfit és nőt a *nemi ösztön* hajjt egymás felé. A nagy természeti törvény Isten rendelkezése szerint az *életet élni akarja* és az *életet tovább vivő és fejlesztő* (fejlődési törvény) *faj, fejti élni, szinesedni* és tökéletesbedni akar. Az életet az *életöztön* tartja, viszi, a fajtát a *nemi ösztön*. Ez a kettő természetes ösztön, a nagy természet parancsa minden élő szervezet számára: növény, állat, ember. Ez még nem emberi specialitás. A nemi ösztönnel az ember csak természetes lény, nem a természetből kiemelkedő és fölötte uralkodó. Pedig így indította el az Isten az embert már a szentírás első lapján: „Nektek adom a teremtet világot, hajsztatok hatalmatok alá és uraikodjatok rajta!”

A férfi és a nő akkor lesznek emberiek, emelkednek a természet fölé, amikor nem a nemi ösztön állítja egymással szemben, hanem a *szerelem*. A szerelem az több, mint nemi ösztön, magasabb régiókba akaró ösztön hajjt. A szerelem több és magasabb. Vágy *egy valaki, személy után*, akít, ha megkapok, más nem kell. Szerelmek ez a tárgya, ez a személy egyedüli és mindenek felett álló, mindent és mindenkit elzár előlem. A szerelemben magam egész én-jét hozom áldozatul, mintegy megsemmisülök, hogy teljesen a szerelmem tárgyává legyek és *őt szolgáljam*, érte élve boldogabbá váljak, tehát *őkételtesebb legyek. A szerelem tehát tökéletesít. Kiegészítet.* Levonhatjuk tehát a tanulságot. *A szerelem tehát ősi ösztön* az emberben, saját lényének *kiegészülése, kitökéletesülése után*. Az ember magában nem elég önmagának, hiány érzete van, a nő szerelmében és megfordítva a nő a férfi szerelmében lesz egész. Állapítsuk meg tehát, hogy a nő egyúttal jelenti és feltételezi a férfit és megfordítva az „Én” jelenti és feltételezi a „Te”-t és a kettő együtt egymással kiegészülve jelenti a „Mi”-t. A „mi” már *közösség*, az élet legszentebb közössége és az élet őse sejtje. *A szerelem tehát ősi ösztön*, mely az embert *közösségre* készíti. Ennélfogva a közösség is *ősi ösztön*.

Az emult évtizedek mechanizált, materialista világnézete személytelenítette a társadalmat. A szerelmet sexualitássá tette, a sexappellel megölette. *Meghalt tehát a szerelem*, amikor egyszerű természet ösztönné lett. A mostani új generációnak kell alapjaiból feltámasztania és az emberi életben az őt megillető helyre juttatnia. De a sírban kell hagyni mindazokat az ötleteket, eszközöket, amik a régi világon a szerelmet a sírba döntötték. Ilyen pl. az az ötlet is, hogy a női sorsát a *férfi elnyomása*, uralkodni akarása okozza. A férfi és a nő egymással szemben mindig olyanok, amilyenek egymást csinálják. Nem volna férfi-elnyomás, ha ezt a nő nem akarná. A hatamaskodó, erőszakoskodó férfi épp úgy a nő ösztönös vágyának terméke, amint az elpuhult, nyavajgó, piperkőc, kozmetizált nő. Maradjon a sírban az a vélemény is, hogy *az anyaság és*

Elnökök, dékánok nem élhetnek „Csillagok” nélkül!
vitéz Pintér József, „Csillagok égboltomon” című könyve

az apaság egyforma a nőnél és a férfinél. A nőnél az anyaság *nem részlet* terület. Anyaság nélkül a nő testben és lélekben kitökéletesebb nélküli. Semmivel sem pótolható örök hiányérzés, csonkaság marad benne. A férfinél, ha nem lett apa, ez *csak részletkérdés*, emiatt vígan élhet tovább jelentősebb hiányérzés nélkül.

6. Maradjon a sírban az a régi elv is, hogy a nő éppen olyan ember, mint a férfi. Ugyanolyan jogokkal, kötelességekkel, szellemmel, hivatással rendelkezik. Egy pár adatot felsorolunk, amelyekből világosan kitűnik, mennyire *különböző természetűek*. A férfi dinamikus erejű, nincs köve a valósághoz. A nő inkább benn él a valóságban, a természetben. A férfi aktív, a nő inkább passzív. A férfi vágya az alkotás. A nő képzeletében, lelki kalandokban éli ki magát. A férfi lénye a harc, a nőé a megbékélés. A nő a világ felé hajlik inkább. A férfi excentrikus, a nő inkább centrális hajlandóságú, az élet megtartását akarja. A férfi teste törekeny, a nőé erős. A férfi élete emberibb, a nőé természetesebb. A férfi magányosságra hajlamos, a nő szociális érzékű. A férfi szenved a társaságtól, a nő keresi azt. A férfi úr akar lenni környezetén, parancsolgatni szeret. A nő szenvedéllyel keres valakit, hogy neki szolgálhasson. A férfi dolgokban, eszmékben gondolkodik. A nő személyekben. Még a misztikus szentek életében is látjuk, hogy a férfiak mindenben az ideák megtestesülését látják és szolgálják. A női szentek inkább élő személyhez kapcsolódnak, akihez szinte testi közelségbe jutnak. A férfit a gondolat teszi erőssé, a nőt a lelki szerelem. A nő igazán csak egyé, a férfi igazán senkié. Ime a felsoroltakból látjuk, természetben, pszichében, mennyire más tulajdonságokat ural a férfi és a nő.

7. A fajfenntartás ösztöne teszi ösztön, a *szeretlem inkább szellemi aktus*. A szerelem ugyanis keres, kutat megfelelő kiegészülés után, társ után, a találtak között válogat, a válogatás pedig szellemi aktus. A szerelem legnagyobb leleplezése a személynek. Benne az ember legrejtettebb lényére is világosság derül. Az önző még a szerelemben is nyerni akar. A lángoló lényének egészét feláldozza. Menekül magától, magányától, a magányosság gyötrelmeitől. Szeretni általában annyit tesz, mint menekülni önmagunktól. A szeretőnek lénye tér és idő fellett szerelmeséhez van kötve. Ha az pl. börtönben ül, testileg távol tőle, lélekben mégis vele van a börtönben.

8. A házasság boldogságának biztosítéka a *jó párválasztás és az együttélés művészi tudása*. a) A párválasztásra szokták mondani, hogy a férfi olyan nőt vegyen el, aki az édesanyjához hasonlít. Mert állítólag olyanban szokott szerelmes lenni, aki vagy az édesanyjára hasonlít, vagy lányapjására vagy barátjójára. A gyakorlati tapasztalat azt mutatja, hogy az a legjobb házasság, ahol a *nő feleség, anya, barát és barátó együtt tud lenni* egyszemélyben. Szabályul lehet felállítani: *Kiegyenlített, kiegyensúlyozott személy* vegyen el magához *hasonlót*. Egyol-

dalúan feszült személy (színészek, művészek) vegye el az *ellentétét*. Igen nagy szerelem nem mindig biztos alapja a házasságnak, csak magas műveltségű személyek között biztosít állandó boldogságot. Legyen meg a szerelmeseknek a *közös értéklődési* területe. Legyen a szerelmeseknek *egyenlő lelki színvonala*, egyik is azt tekintse *értéknek*, amit a másik. Okos és ostoba, lelkileg művelt és lelkileg tompa, ideális értékeket szolgáló és önző materialista, királylány és cipészegéd ne házasodjanak össze. A magasabb lelkesintűt ilyen esetben lehűzza a gyarlóbb, a rosszabb. A nehézkedési erő így hozza ezt magával. Szerencse, hogy a házasságkötések 90%-ában mindig a nő választ s a nő ösztönös választása mindig helyesebb, mint a férfi ideákban mozgó szerelme. b) A tartós és a *boldog együttélésnek* biztosítéka nem a szenvedély, hanem az egymás iránt tanusított *gyengédség, aggodó figyelem, együttérzés*. Ne azt a párt válasszát, aki a csillagokat ígéri („tenyereimen hordlak”), hanem aki aggodó érzéssel, figyelemmel vesz körül. A boldog családi együttes, hacsak a férfitől függne, vagy tőle elsősorban, nagyon hamar unalomba fulladna. A férfi nem fokozza önmagát a házasságban, hagyja a házasságot magától alakulni. A nőnek kell művészettel fenntartani a házasság állandó boldogságát. A házasságba változatosságot kell belevinni, sok édes meglepetést. Ez tartja *állandó felezülésben*. Ez a nő művészete.

Tóth János levele a Csepreghy Akadémiáról

„Bocsánatot kérek, ha esetleg áldásos munkájában zavarám ezen levelemmel, de jól esik és egyben kötelességemnek is tartom, hogy egy pár *köszönő szót* írjak. Lehet, hogy Elnök úr nem is gondolja, milyen *nagy jót tett*, mikor a Csepreghy Akadémiára meghívtott. Köszönöm azt a nagy türelmet és jóakarátát, amellyel egy héti oiy nagy szeretettel tanított. Lehet, hogy Elnök úr nem is érzi, milyen jól esik egy ilyen magamfajta tanulni vágyó fiatalembernek, ha van valaki, ki gondol rá, érdemesnek tartja foglalkozni vele, kik nem saját hibáik miatt nem tudnak magasabb iskolát végezni, nem saját hibáik miatt maradtak el a tanulásban. Örömmel értesültem arról, hogy a nálunk, Szegeden megkezdett „Völgények iskolája” 25-én tartandó esténken az Elnök úr lesz az előadó. A tanulni vágyástól szomjasan és szeretettel várjuk. Én a magam részéről minden alkalmat megfogok, hol valamit tanulni, művelődni lehet. Nagyon szerettem, igyekeztem mindig az iskolában is, de sajnos, édesapám halála megakadályozott a tanulásban, még a négy polgárit sem tudtam elvégezni, csak 8 elemit. Most, sajnos, a tanulástól a munkám is visszatart, mivel én vagyok a családfenntartó és a megélhetéshez szükség van a keresetemre. Méltóságos Elnök úr e pár sorból megérheti az én lelkivilágomat, kibem meg van a *többnek lenni akarás*, tanulni vágyakozás, de sajnos, az élet mostohaságaival még nem tudok teljesen megküzdeni!”

Vezető akarsz lenni?

Akkor végezd el a CSEPREGHY AKADÉMIÁT!

Felvilágosítást nyújt a Központ

Csepreghy Akadémia

A múlt esztendő Csepreghy jubileumán alakult meg a legényegylet *Csepreghy Társasága* és ennek kezdeményezésére a *Csepreghy Akadémia*. A Csepreghy Akadémiának célja, hogy azokat a férfiakat és fiatal embereket (elnökök, másodelnökök, világi elnökök, dékánok, vagy bármely címen vezetők), akik a legényegyletben elsősorban a nevelést, azután a vezetést és szervezést végzik, tökéletesen és harmonikusan kiképeztesse az egyes egyleti életek megtartására, fejlesztésére. A legényegyleti élet három éves nevelési ciklusát próbáljuk rövidebb idő alatt rajtuk és bennük kiteljesíteni. A kiképzés három ciklusban történik: 1 hét, 3 hét és 3 hónap. Az első ciklust a Központiak számára rendeztük és a múlt évben be is fejeztük. Most január hó 15-én kezdődött a második ciklus és az egész esztendőben folytatódni fog, ha külső körülmények meg nem akadályozzák. Kik jelentkezhetnek tehát a Csepreghy Akadémiára? Elnökök, II. elnökök, vil. elnökök, dékánok, bármely címen vezetők. Elsősorban olyanokat kérünk, akik a községben vagy városban állandóan megmaradnak. Legényegyleti hűségüket éveken át kimutatták, képességgel rendelkeznek arra, hogy nevelők és vezetők lehetnek, hiszen gyakorlatban ezeket a feladatokat már eddig is teljesítették. Állásuk, munkahelyük, vagyoni helyzetük megengedi, hogy egy hetet, majd 3 hetet, s 3 hónapot foglalkozásuktól távol, Pesten eltölthessenek. Természetesen ezenkívül egy kis „kitalásuknak” is kell lenni, otthon nem keresni, Pesten kissé költekezni. Jelentkezni a Központban kell egész pontos személyi adatok közlésével. (Név, foglalkozás, családi állapot, atya, anyja neve, születés ideje, iskolai végzettség, pontos cím, munkahely, mióta tag, milyen tisztséget tölt be stb.) A fölvételt kizárólag a Központ összközi és arról írásban értesít. Jelentkezést jó hónappal előbb kell beküldeni, hogy a felvételt megtörténte után elég idő legyen felkészülni szabadságszerzésre, anyagiak elintézésére stb. Helyes volna, ha katona korukat kitöltötték jelentkezéneken vagy olyan fiatalok, akik még nem katonakötelesek, vagy olyan fiatal mesterek, akik eddig is tevékenyen résztvettek az egyleti életben vagy tisztviselők, akik hivatalukból szabadságot tudnak kapni erre a célra és szívük ügye az egyleti élet. Lakásról, kosztról, a tanfolyam költségeiről a Központ gondoskodik. Természetesen szerényen. A ciklus utolsó 3 hónapos részén még arról is gondoskodunk, hogy a hallgatók hivatásuk területén is kiképzést kapjanak, esetleg bizonyítványt is (mestervizsga). A Csepreghy Akadémia hallgatói a végzett anyagból bizonyítványt kapnak. Ez év első négy tanfolyama közül az első kettőt dr. Bálint József erdélyi egyházmegyei elnök, a másik kettőt pedig Fábán Ferenc délkerületi titkár szervezte meg.

Örömmel közöljük azoknak a testvéreinknek a névsorát, akik a Csepreghy Akadémia első évfolyamát „*kitüntetéssel*” és „*jéles*” eredménnyel elvégezték. *Kolozsvárról*: Kozák Lajos. *Csongrádról*: Patáky Mihály, Ornyik István László és Kádár Mihály. *Marosvásárhelyről*: Kerekes Károly és Péter József. *Szegedről*: Lőrincz József, Savanya Mátyás és Tóth János. *Mináscsentről*: Huli Károly és Takács Lajos. *Zentáról*: ifj. Lövey Nándor és Tóth Antal. *Alagról*: Szendrey János. *Székelyudvarhelyről*: Máté Mózes. *Rákoshegyről*: Sárossy András. *Üllőről*: Varga János.

*Milyennek gondolom azt a lányt,
akinek szívesen megvenném
a jeggyűrűt?*

^z ifjú éveiben az ember két határkőhöz érkezik el: egyik a *pályaválasztás*, másik a *házasság*. Mindkettő nagy fontossággal bír. Az egyikben azt dönti el az ember, hogy hol küzdje végig az életét, a másikban arról határoz, hogy egy hosszú életen át ki lesz a segítőtársa.

En miután a pályaválasztás nehézségein már túlestem, lelkemben kialakítom annak a nőnek eszményképét, akivel házasságra szeretnék lépni. Ennek a képnek kialakításában többféle szempontok vezetnek. *Vallási, erkölcsi, szépségi, csinosági és gyakorlati szempontok*. Ezek azok a fontos tényezők, melynek minden tekintetben meg kell felelni a jövőbeli házastársamnak. — Társaságban és ismerkedésnél mindig arra fogok törekedni, hogy lehetőleg csak katolikus lánnyal ismerkedjek meg. A lelki tulajdonságai olyanok legyenek, hogy *tiszta erkölcsű és egészséges világnézetű legyen*. Erkölcsi tisztaságának teljesen sértetlennek kell lennie, aminek úgy a házasság előtt, mint után állandónak kell lennie. Az ember minden tekintetben arra törekszik, hogy mindig a szépet és jót biztosítsa magának. — A szépségnek is fontos tényezőnek kell lenni a választásnál, értem ez alatt az alakí és arci szépség teljes összhangmóniáját. — *Testileg és vérségi alapon a tiszta magyar fajhoz kell tartoznia*, mert a jövő nemzedékünk csak így lesz a magyar élet legelőkeltebb része. Gyakorlati tudásban annyi ismerettel kell rendelkezni, hogy *egy kis család életét minden zökkenő nélkül el tudja vezetni*. Tehát a főzésben, más házimunkákban és az anyagiak elosztásában annyi gyakorlatiattal rendelkezék, hogy egy gyárimunkás keresetét be tudja úgy osztani, hogy a család szükségletét kielégítse. Ezen tulajdonságok mellett még arra kérem a jó Istent, úgy áldja meg a választásomat, hogy rendelkezzen azzal a *készséggel is*, amivel minden magyar nő rendelkezik, *geészséges gyermekáldást hozzon*. A gyermekek felnevelésében rendelkezzen olyan anyai szeretettel, hogy a gyermekeket a tiszta magyar életnek megfelelően nevelje.

A házasságban az ember felelősséggel tartozik az Istennek, hazának és saját magának. Igyekezni fogok, hogy ezen szempontoknak mindenkor eleget tegyek és hazámnak egy egészséges magyar családot alapítsak.

Bredár Lajos, Ózd.

Hősi halottunk

Darvas Ferenc 1942. augusztus hó 25-én. hősi halált halt az orosz fronton. A marcali Katolikus Legényegylet agilis tagja volt. A Bajtársi Szolgálat mély részvétellel gondol rá és a legényegylet családi közösségében mindig meg fog maradni felejthetetlen emléke. Imáinkban soha nem fogunk elfelejteni róla, hanem állandóan kérjük az Egek Urát, hogy vegye magához lelkét és teljesedjék ki benne a legényegylet örök programtája: „Krisztus és én, mi ketten együtt masirozunk az örök élet útjain!” BEKE PORAIRA!

Valahol Oroszországban

Bajtársi Szolgálat

A magyar ifjú, mint honvéd!

Ha meg akarom írni, milyen legyen egy magyar ifjú, mint honvéd, akkor egy magyar fiút kell magam elé állítani példaképnek, egy olyan ifjút, amelyik fiút már kiskorában is kereszténynek és jó magyar hazafinak neveltek. Egy magyar fiúnak már iskolából kikerülve dolgozni kell és érdeklődve kapaszkodni azok után a szálak után, amelyek őt egy magasabb nivóra emelik. Dolgoznia és tanulnia kell, mert csak így tudja megteremteni családjának a kenyeret és önmagának a tudást, amely a hatalmas jelenti.

Mint levele lép be először a katonai kötetmek munkái alá. Előadásokat hallgat, erkölcsös és tanulmányos könyveket olvas, a fiatal társait is serkenti életre és buzdítja őket munkára, hogy az ő munkáikat is összetéve, a hazánknak erős alapkövei legyenek. A magyar ifjú, mint honvéd edzi önmagát, nemesíti lelkét, hogy a magyar társadalomnak hasznosabb tagja lehessen. Így eléri azt a megbecsülést, hogy munkája és tudása után mindenütt támogatják. Így egy bizonyos idő múlva eléri azt, hogy mindig egy magasabb nivóra emelkedik és öntudatosabb lesz.

Azonban a munka és tanulás nem egészíti ki a életét, ha nem tud keresztény lenni. Szeretnie kell az Istent, meg kell hogy ismerje Isten tanításait, a kereszténységet és a szeretetet. Mert csak az a magyar fiú lehet jó honvéd, aki ismeri Krisztus Urunk tanításait és híven teljesíti annak parancsait, bizik benne.

„Magyar ifjú, mint honvéd!”

Oh, milyen örömmel mondjuk ki e nevet, honvéd!

Ez a pár betű, ez a kis szó, olyan sokat jelent nekünk magyaroknak. Vajjon mit jelent? Egy honvéd szó, nem jelenthet mást, mint egy életerős magyar ifjút, egy acélos izmú magyar embert, akire e sokat szenvedett magyar hazánk mindenkor bizalommal támaszkodhat. Egy magyar ifjú, mint honvéd, önhittelt bírjon, harcban keményen és bátran állja meg a helyét, hogy ezzel példát mutasson a többi honvéd bajtársainak. A kapott parancsot mindenkor teljesítse, a bajtársi szeretetet fenntartsa a többi bajtársaival és odaadón dolgozzon a hazájáért. *Megtorpanást ne ismerjen* semilyen téren s ha mégis valami előtt meg kell torpannia, akkor gondoljon esküjére, amely őt a honvédség kötelékébe avatta és emberré tette. Ekkor az eskü gondolata szárnyaljon lelkébe, hogy minden akadályon keresztül tudjon taposni. Ilyen magyar ifjakra volna szüksége hazánknak, akik nem riadnak vissza semmiféle veszedelemektől. Ha ilyen magyar ifjú volna sok, mint honvéd, akkor e sokat szenvedett édes hazánk rára lehetne nagy terhét a vállukra, akik e nagy teherből szabadva, fáradtan, de nem csüggedve mennének előre, hogy elérjék azt a helyet, ahol hazánk alapkö-

veit letehetik és megvédhetik minden ellenséggel szemben. Ilyen magyar ifjakra volna hazánknak szüksége. Azonban célt csak alapos neveléssel tudnánk elérni.

Ezért áldjuk *Kolping Adolf* emlékét, aki megalapította a legényegyletet, amely alapul szolgál a nevelésben. Ebben az Egyletben megtanulja minden magyar ifjú a hitet, a szeretetet, mely valósággal összekovácsolja őket erős acéllá, hogy helyüket meg tudják állni, mind a társadalomban, mind künn a harcok ezer veszélye közt.

Kérem a jó Istent, hogy adjon e sokat szenvedett magyar hazánknak ilyen *erőshítű, bátor és öntudatos magyar ifjakat*, akikből jó honvéd lesz, akik szeretetüket összekovácsolva, kézt-kézbe téve, bátran vívják meg harcaikat minden ellenséggel és meg tudják teremteni a szebb és boldogabb magyar jövőt.

Szécsényi Lajos

(Szegedi beszédpályázat nyertese.)

„Álmodik a front”

A bajtársi szolgálat felejthetetlen előadása zajlott le a Zeneművészeti Főiskola nagytermében, melyet a bevonult bajtársaik javára az Orsz. Közp. Kat. Legényegylet rendezett. Az első sorokban már hazatért sebesült vagy szabadságot tagtársaik foglaltak helyet, kiket meglátva szeretettel ünnepelt a nagyszámú közönség. *Kálló Ferenc*, a Csepreghy önképzőkör öreglegénye mindenkit magával ragadó lendülettel adta elő a „Honvédroham” c. gyönyörű költeményt. *Vitéz Pintér József* országos elnök megnyitóbeszéde felejthetetlen élményt nyújtott. Az új emberideált állította a hallgatóság elé, aki a háború utáni jobb és szebb világot fogja építeni. *Lengyel Gabriella* hegedűművész nő játéka lenyűgözte a hallgatókat, az „Ave Maria” pedig könnyeket csalt ki a szemekből. *Palotay István* Lehmann Imre prefektus „Vén bohóc”, *Koltay Gyula* pedig az „Imádkozik a front” című költeményeit adták elő nagy sikerrel. Sok tapsot kapott *Rácz Vali*, *Forgách Magda*, *Orbán Sándor*, valamint a kítűnő rádió cimbalomhármas: *Tarjáni Tóth Ida*, *Komlóssy Anna*, *Györgyffy Zsuzsanna*. A legényegylet tanárának, *vitéz Ferenczy Istvánnak* dalai a szerző kíséretével magával ragadták a közönséget és szünni nem akart tapssal jutalmazták. *Koltay Gyula*, a Nemzeti Színház tagja, valamint *Kálló Ferenc*, *Csongár József*, *Farkas László* egyleti tagok által előadott álom kép nagy hatást váltott ki, különösen a betétként szereplő két katonadal: „Hazavárunk” és az „Üzenet”, melyeknek zenéjét *Szederkényi János* karnagy szerezte. Összinte sikert aratott a Póstatakarék énekkara, valamint az egyesület szónoktanára *Bognár Elek*, aki az egész ünnepi estét konferálta igen hangulatosan és kedvesen.

Eredményes munkát akarsz végezni dékán barátom?

Föltétlenül rendeld meg dr. Patton János: „Kis Káté”-ját

Szeretnék nem az lenni, ami vagyok.
Szeretnék öلبe fenni egy csillagot,
és azt szemlélni gyermek-boldogan
s figyelni abban, hogyan is rohan
az Atom a Vágy és a Mesekép...
s hogyan üzen a csillag szerzetest?!

Sokszor meg... úgy hiszem, csillag vagyok,
és a kapott ruhám ezüstben ragyog,
És én az Élet koldus gyermeke,
Az életjáték kicsi hangszere
gyűjtök és ontok fényt szerzte széjjel,
hogyan sehol se legyen soha: Éjjel.

Szeretnék lenni döngő óriás...
vagy talán kicsi, törpe... vagy bármi más:
Mesebeli kicsi fény...
vagy valami meselény...
Egy hang szeretnék lenni:
L é l e k s ó k és üzenni! —

Szeretnék vulkán lenni a nagy mélyben,
de úgy, hogy tőlem már senki se féljen:
Bizzon mint tűz a fényben...
mint arany egy csodaképzben.
— Mert én L é l e k t ű z lennék:
Égnék és szenvednék!...

Hogy más formát adnék e tört világnak,
hogyan szárnyat adnék nagy emberi vágyak;
zenét adnék a csendnek...
Virrasztnék... hol... remegnek... dideregnek
a B é k e tűzét osztanám...
míg el nem égne az: Élet-csodám!...

FODOR ÖDÖN vil. elnök.
(Várpalota)

Természettudományi csemegék

Atom. A teremtett világ legkisebb egysége az atom. Az atomot „éter” tölti ki. Éter az egész világegyetemet betöltő láthatatlan feltételezett anyag. Ez az éter állandó hullámlásban van. Ahol az éter-hullám az atomban jobban összesűrűsödik, ott képződik az atommag vagy atomnap. Ahol az éter ritkábban sűrűsödik egy-egy pontba össze, ott képződnek az atom bolygók vagy másként *elektronok*. Látjuk tehát, hogy az atom belseje olyan rendszer kicsiben, mint a mi Naprendszerünk nagyban. Az atomban lévő bolygókat azért nevezzük elektronoknak, mert az őket összesűrítő erő elektromos erő. Az elektron bolygó vagy bolygók szédületes sebességgel kerengenek az atommag körül: egy milliméter billiomod résznyi területen másodpercenként 457 billió rezgést végeznek. Ha ilyen szédületesen gyorsan mozgó elektron külső pályáról egy belső pályára ugrik, az így fölszabadult erő az atomból *sugárzás* alakjában távozik el. Egy emberben 10^{28} mennyiségű atom van (10-et huszonnolcszor kell megszorozni önmagával). A Napban pedig 10^{28} számú ember fér bele.

1. sz. Feladvány: *Zilahi Zoltán* (Budapest)
„Tijdschrift” 1940. 2. dícséret.
Világos: K67, Vh6, Ba5, B33, Fb1, Fh8, Hf7,
gy: d2, f2, h3. (10.)
Sötét: Kf4, Vg1, B62, Fe8, Fh4, Hd7, Hg3,
gy: e7, f3, g5. (10.)
Mált 2 lépésben. Megfejtési határidő márc. 10.
Megfejtéseket: Pécs, Katolikus Legényegylet,
Megye-u. 20. címre lehet beküldeni.

SAKK-HIREK

A Pécsi Katolikus Legényegylet nagyszabású egyéni bajnoki versenyt rendez a közeljövőben. A verseny iránt már is nagy érdeklődés nyílvánult meg.

A Magyar Sakkszövetség vezetősége: dr. Benz Zoltán országos elnök, Maróczy Géza nagymester, Sipóc László ügyv. elnök és dr. Nyevitzky Lóránd társelnök kihallgatáson jelent meg *Kállay miniszterelnöknél*. Beszámoltak a szövetség működéséről, azt kérték, hogy a magyar sakkozás *nemzeti kulturánk*nak értékes erőforrása, mely itt benn a gondolkodás fegyvermeze folytán játékonyan hat a nagytokegek szellemi életére. Kifelé pedig a magyar szellemiség egyik kiváló propagandás eszköze, ezért a testi sport mintájára állami elismerésben és anyagi támogatáshoz jusson. A miniszterelnök megígérte, hogy a szövetség törekvését támogatni fogja.

SAKK-KRÓNIKA

Magyarországon a sakk legrégebb nyomát *Róbert Károly* idejében találjuk. E királyunkról jegyezte fel a krónikás, hogy egy „esodálatos szépségű” sakktablát ajándékozott János cseh királynak és fiának.

Az első sakkozónk, akiről tudjuk, hogy játszott, Mátyás király felesége, *Beatrice* volt. (Elekes D. dr.: Sakkozók kincseskönyve.) *Bányai József.*

2. RELATIVITÁS ELMÉLETE. Az utolsó évtizedben rengeteg sokat hallottunk róla és tanultunk is róla egyetmást. Mit is jelent tehát a relativitás elmélete? A régi időben abszolút, tehát teljes nyugalomban lévő *térről*, abszolút *időről* és abszolút *mozgásról* beszéltünk. A relativitás elmélete azt tanítja, hogy sem a tér, sem az idő, sem a mozgás nem abszolút, hanem relatív, tehát *viszonylagos*, azaz a néző helyzetétől függ. Pl. Egy táviró pózna a Földhöz viszonyítva nyugalomban van. Ha azonban a Napról néznénk a távirópóznát, akkor nincs nyugalomban, mert a Földdel együtt forog a Föld tengelye körül, továbbá a Földdel együtt mozog a Nap körül és végül a Nappal együtt rohan a Szíriusz csillag felé. De hátha a Szíriusz csillag rohan a Nap felé? Ezt nem lehet megállapítani. Megállapítani csak annyit tudunk, hogy a Nap és a Szíriusz csillag között a távolság folyton csökken. Ha azonban olyan bolygóról vagy csillagról néznénk a Napot és a Szíriuszt, amelyik a Napot a Szíriusszal összekötő egyenesre merőlegesen esik alá, akkor innen azt észleljük, hogy a Szíriusz és a Nap távolodnak egymástól. Ime, tehát *nem abszolútak* a tér, idő és a mozgás, mert mindig attól a *rendszer*től *függnek*, amelyben a megfigyelésünket végezzük. Ezt jelenti a relativitás elmélete.

KÖZPONT. A központ *Fodrász céhe* február 7-én fodrásznapot tartott. Dél előtt 10 órakor az ünnepi szentmisét és szentbeszédet Pintér József elnök mondotta. A szentmisén megjelentek a fodrászpartestület tagjai és vezetősége.

Este 6 órakor a nemzetközi versenyzők és a céh tagjai fésülési bemutatót rendeztek a székház nagytermében. A bemutatót résztvevő fodrászpartestület elnöke, *Eckert Bálint*, alelnöke *Biller Lajos*, a nemzetközi versenyek többszöri győztese, ifj. *Schadek Ferenc*, valamint a fodrásztársadalom több neves tagja, akik elismeréssel adóztak a fiúk szép teljesítményének. A bemutató után a Csepreghy önképzőkör néhány humoros számmal, jól sikerült fodrászparódiákkal szórakoztatta el a szépszámú közönséget. A jól sikerült fodrásznap elsősorban *Katz Rudolf* öregegyedelmére.

Nagy sikerrel zajlott le a Központ *Szabó céhe* által megrendezett első magyar találmányú szabászati szaktanfolyam záróvizsgálója. A záróvizsgán megjelentek a szabó ipartestület, Baross Szövettség, Kiosz, Budai Keresztény Szabók Egyesületének elnöksége és nagy érdeklődéssel hallgatták végig *Kulcsár Lajos* szaktanár, szakelőadó által levezetett elméleti és gyakorlati bemutatással, valamint szakrajz kiállítással egybekötött vizsgát. A szakutódás fejlesztésének és jelentőségének nagyszerű állomása volt a központi „Szabók napja”.

Két fiatal barátunk, sebesült honvédeinknek vért adott: *Kiss Elemér* és *János Béla*. Így már nem csak gondolatban vagyunk eggyé kovácsolva a fronttal, hanem vért szerint is eggyé lettünk, a hősekkel. E nemes példa szolgáljon mindnyájunk buzdulására és készteszen bennünket ezen nemes kötelességünk teljesítésére.

NYOLCVANESZTENDŐS az *Esztergomi Kat. Legényegylet*. Az *Esztergomi Kat. Legényegylet* 1943. márc. 25-én tölti be fennállásának, illetve magasztos hivatásának 80-ik esztendejét. Március 21-én üli ezt meg díszközgyűlés keretében, melyen a főmagasságú és főtisztelendő *dr. Serédi Jusztí-*

nán bíboros hercegprímás úr magas személyét is fogja üdvözölhetni székházában. A díszközgyűlést reggel 1/2 10 órakor főpapi szentmise előzi meg a belvárosi kegyuri plébániatemplomban, melyet *dr. Meszlényi Zoltán* c. püspök úr, orsz. elnök urunk mond. Ez után d. e. 11 órakor kezdődik a díszközgyűlés megállapított program szerint. Ez alkalommal tartják az Egyetnek 1907—13-ban volt tagjai is 35—30 éves találkozójukat, bekapcsolódva a 80 éves jubiláló egyelet örömébe, hogy az Egyetl iránt érzett őszinte szeretetüknek, hálájuknak és ragaszkodásuknak adjanak kifejezést. Tekintettel a háborús viszonyokra — 37 tagja vonult be, — egyszerű keretek között tartja ezen jubileumot. — Ez úton is felhívja az ország minden részében felfalható azon volt tagjait, akik az 1907—13-ik években az egyetnek rendes tagjai voltak, hogy ezen találkozózn részt venni szíveskedjenek. Az egyleti irodával (*Esztergom, Szt. Imre-út 22.*) tudassák címüket márc. 15-éig, hogy részükre a „Tájékoztató”-t megküldhessük.

D. Á.

DEBRECEN (Gör. Kat. Legényegylet). December 13-án a Vöröskereszt javára nagyszabású jótékony célú előadást rendezett, amelyen a sebesült honvédek egy csoportja is megjelent. A társadalmi és felekezeti különbség nélkül megjelent nagyszámú közönség zsúfolásig megtöltötte a termet és elismeréssel adózott a nívós műsor minden számának. Az ünnepi műsort a Levente zenekar a Hiszek egy-gyel kezdte. Megnyitót mondott főtisztelendő *Papp Gyula* sz. sz. tanácsos, parochus úr. Kerek György: Székelyországi indulóját előadta a levente zenekar. Ünnepi beszédet mondott *Mitrovics Béla* p. tanácsos. Noseda: Szívem, Erkel: Ária a „Bánk bán” c. operából, előadta *Mátyás Mária*, zongorán kísérte *Bögel Anikó*. Gyóni Géza: „Csak egy éjszakára” szavalt: *Laczkó István*. — Szünet után került színre a Legényegylet kitérő műkedvelőgárdájának előadásában *Toronyi Gyula*: „Örök fény” c. háromfelvonásos színműve, amit a megjelent közönség

nagy figyelemmel kísért. A szereplők közül *Fejér Ila*, *Borsodi István* és *Tóth András* a műkedvelő színpadok keretét túlszárnyalva a művészi színjátszás csúcsteljesítményét nyújtották. A sikerben nagyrésze volt még *Nyulási Kató*, *Nagy Olga*, *Székelyhidí S.*, *Mezei S.*, *Bártfalvi L.* és *Orosz A.* szereplőknek. Az előadás *Sashegyi Sándor* ügyv. igazgató úr nagyhatalmú záróbeszédével végetért. A rendezés nehéz munkáját *Borsodi István* és *Török Lajos* nagy körültekintéssel látták el. A műsor összeállításáért és az előadás megszervezéséért köszönet illeti *dr. Hudáky Aladár* h. ügyv. urat. Jellemző a nagy sikerre, hogy az előadást december 20-án közkívánatra meg kellett ismételni.

Bara Béla h. titkár.

† **KAPOSVÁR** (Veszprémi egyh.). Az egyeletünk a mai idők komolyságához mérten virágzó életről tanuskodik. A Kolping szellem áldásos vetőmagja jó termőtalajra talált a kaposvári ifjak lelkiületében, akik nemes törekvéseikkel, szilárd megacélosodott akarattal és önzetlen, áldozatos munkájuk latba vetésével igyekeznek a jövőendő új Európa kertjében épülő új Magyarországhoz egy-egy új téglát nyújtani. Akik tökéletesen tudatában vannak annak, hogy azon új Magyarország, amelyet az új Európa közepén a Kárpátok és az Alpesek bástyái öveznek, amelyen belül egy fénypompás, fenséges ragyogású tündércastély fog állni, az alá egy szilárd és megingathatatlan alapot kell lerakni. Már pedig ezen alaphoz az öntudatos magyar ifjúság jól egybekötött tégláira van szükség. Ime, az építés már folyik. Nap-nap után bukannak fel a nemes és bajtársias érzelmekkel túlbévitett, lángoló lelkiületű ifjak, akik egy-egy áldozatos munkával készült verejtékes habarcsba mártott téglával áldoznak az ujjonnan épülő országunk oltárára. Ennek a magasztos és nemes tevékenységnek kifejezése, bizonyossága volt a január 3-án, vasárnap a „Turul szálló” nagytermében rendezett műkedvelő előadás, amelyen *Csepreghy Ferenc*nek, közsímsert népszínművét „Sárga csikót” adtuk elő. Egyben az

író százéves jubileumáról emlékeztünk meg ünnepélyes keretek között. Ünnepeleltük azt a volt Kolping testvérünket, aki szorgalmával és talentumai kamatoztatásával szintén egyike volt azoknak, akik hírnevet és becsületet szereztek a magyar névnek. Az előadást nagy siker koronázta, amelyet mind a rendezők, mind a fiatal szereplő gárda komoly felkészültsége hatványozott. Miért is elismerést és köszönetet érdemelnek: főtisztelendő *Töök Lajos* káplán, egyeletünk áldozatos II. elnöke és *Nagy Lajos* világi elnök, akik fáradságot nem ismerve, már évek hosszú során át dolgoznak rendületlenül és kitartással azon, hogy a kaposvári ifjak lelkét előkészítsék, terméköpessé és az így jól megművelt tájban elvessék a Kolping szellem magját, hogy mindig több és bővebb gyümölcsöt teremjen annak a magyar földnek, amelyet a Mindenható részünkre kijelölt. Az ünnepélyünk további részleteit meghatóvá varázsolta: *Geges József*, egyeletünk II. dékánja, aki meleg szavakkal köszöntötte a Vöröskeresztől meghívott 60 sebesült katonát és magasszarnyasú gondolatokban emlékezett meg a fronton küzdő honvédeinkről, melyben kifejtette azt az együttérzést, amelyet mi itthon kitartó lelkülettel és szorgalommal építünk ki.

Torster Gyula jegyző.

MARCALI (Pécsi egyházm.) Az egylet a háborús idők nehézségeit csak annyiban érzi, hogy kedvelt tagjai közül 42 katonai szolgálatot teljesít, azonban a fiatal gárda néhány öreg úrral az élen tökéletesen áthidalja a háború okozta nehézségeket. Ebben különösen nagy érdeme van *dr. Albrecht József*, egyh. II. elnök úrnak, ki a multban igen szép és jó gondolatokat valósított meg az egyleti életben. Legfőbb gondunk volt az évben bevonult katonáink és azok hozzátartozóinak segítése. Ebben is sikerekről számolhatunk be. Negyvenkét bevonultunk közül csaknem minden tagunk minden hónapban legalább kétszer megkapta az egylet szeretet dohány csomagját. Ezideig elláttuk őket, ha nem is teljesen, de nagyrésztben cigarettá szükségletükben nem szenvedtek hiányt, meg is emlékeznek rólunk tábori lapjaikban naponta és tudjuk, hogy jó egyleti tagok lesznek, ha a jó Isten hazasegíti őket. Veszteségünk volt sajnos, *Darvas István* tagtársunk, aki a Don partján áldozta életét

hazánkért, özvegyet és kis árvát hagyva maga után. De róluk is megemlékezett az egylet, az árvának száz pengőt adományoztunk anyja kezéhez, hogy amire szüksége van pillanatnyilag, megvásárolhassa. A kis *Sági Józsi* barátunk hazatért, de egy szemét a haza szolgálatában áldozta fel, de ettől eltekintve, kereskedői tudását továbbra is tudja hasznosítani szülei, testvérei és a mi örömiinkre. Bajtársi szolgálatunk teljesíti kötelességét, a bevonultak hozzátartozóiról sem felejtkezünk meg. 22 úrmert kemény hasábfát vásároltunk és osztottunk szét a rászorult tagok és nem tagok családjaiknak. 5 pár cipőt és három borítást fizettünk ki, azonkívül 500 pengőt osztottunk el különböző szüükséges dolgokra, úgy mint orvosság, lakbér, gabona, liszt, kenyér és hasonló szüükségletek fedezésére. Hálát is kell mondani a vezetőség azon részének, kik elfoglaltságukban is magukra vállalják az egylet vezetését s olyan alapokra rakják, melyet semmiféle vezetői változás meg nem ingathat az egylet élet tovább való fejlődésében. Ezek érdemes és jó emberek: főtisztelendő *Köszeghy Antal*, kanonok, plébános, egyházi elnök, *Rosszmannth Antal* örökös világi elnök urak, *Sághy István* és *Juhász László* tagtársunk és a legfőbb pénzügyminiszterünk, kire a bevonulásokkal legtöbb munka vár, *Szencz Nándor* pénztárnok, ki az idén lesz tízedszer megválasztva az egylet pénztárnokává. Nem beszélve az öreg *Gárdián Kari* bácsiról, az öreg alapítóról, ki harminecsztedede őrzi a háznagyi tekintélyével az egylet házát és vagyonát. Dolgozunk és vigyázunk az egylet életére és vagyonára, mert nekünk már szomorú tapasztalataink vannak, a mult háború alkalmával mindenünk szertefoszlott és nehogy a visszatérők vándorhassanak, hogy nem vigyázunk eléggé arra, ami az övéké is. Egyben szeretettel köszöntjük új II. elnökünket, főtisztelendő *Karvas József* káplán urat, ki fiatalos lendülettel és akarattal veszi át az egylet vezetését és reméljük, hogy munkája meghozza az ígérkező gyümölcsöt. És most köszönjük meg főtisztelendő *dr. Albrecht József* II. elnök urnak fáradságos munkáját, melyet az egyleti életben kifejtett és köszönjük áldozatos odaadását és atyai szeretetet, amellyel ügyünket eddig viselte és nevelt bennünket Krisztus katonáivá.

Fenyvessy Ferenc.

UJPEST (Váci egyh.) Ügyvezető elnök: *Valter Lajos* hitoktató. Egyeletünk 150 ifjúsági taggal és 250 pártolótaggal dolgozott 1942-ben. Célunk a harmonikus belső életnek keresztül lelkileg az iparos ifjúságot kinevelni arra, amely rá mint férfira, mint katolikus magyar iparosra a társadalomban feladatként várakozik. Ennek a belső munkának programja tagjainkban kialakítani a tisztas katolikus férfi, a tisztas családapát, az áldozatos hazafit, a szakmáját alaposan ismerő tisztas iparos ideálját, továbbá szórakozási lehetőségeit nyújtásával tagjainkat elvonni a rájuk nézve káros helyeken való időtöltéstől.

Legényegyletünk kebelében működő Napsugár leánykör is szép eredményeket ért el az elmúlt év folyamán. 40 lelkes leány dolgozott karácsonyra *Gerber Alajosné* elnöknek vezetése mellett, hogy a szegénysorsú gyermekek karácsonyát boldoggá és örömteljessé tegye. Egyeletünk szervezésében működik a Magor cserkészcsapat *Nagyiványi Antal*, magántisztviselő vezetésével és irányítása mellett. December 13-án egyházmegyéünk új püspöke, *dr. Péteri József* egyesületünket is kitüntette megjelenésével és elismeréssel adózott a munkánkért. Tagjaink közül sokan vannak kint a fronton és ezekkel állandó összeköttetésben állunk és levelezésünk mutatja meg egyeletünknek irántuk érzett szeretetét és ragaszkodását. Reméljük, hogy ez az esztendő meghozza számunkra a győzelmet

Valter Lajos egyh. elnök.

MAROSVÁSÁRHELY (Erdélyi egyh.) A legényegylet ping-pong csapata részt vett a városi bajnoki versenyen szép eredménnyel. Csapatversenyben második helyezést ért el. Egyéni versenyben első lett *Kosztolányi Gyula* barátunk. A páros versenyben pedig az első helyezést *Kosztánci—Kerekes-pár*, a harmadik helyezést *Kiss—Szász-pár* nyerte el.

Deák Dezső
ping-pong szakoszt. vezető.

Kiadja: az Orsz. Központi Katolikus Legényegylet, Budapest, VII., Rotenbiller-utca 20—22.

Felelős szerkesztő és felelős kiadó:
VITÉZ PINTÉR JÓZSEF.

vargyasi Máté Ernő nyomdája, Bp., VIII., József-u. 61. Telefon: 139—259